భలే మేళం

భీమయ్యను గురించి వ్రాయటం మొదలెడితే ఒక్క ఉపోద్ఘాతమే బంగాళాఖాతమంత అవుతుంది. అతడు చిన్నతనంలో కొన్నాళ్ళు నిరుద్యోగశాఖలో హెడ్ గుమాస్తాగా ఉండేవాడు. కాని తరువాత మెల్లగా చెట్టుకింద ప్లీడరైనాడు. తినేవాళ్ళ అదృష్టం బాగుండటంచేత, అతనికి బాగా రోజులు కలిసొచ్చాయి. దానితో క్రమంగా యిల్లువాకిలి పొలము పాత్ర పుష్కలంగా సంపాయించుకున్నాడు. ఆయనకు ముగ్గురు ఆడబొమ్మలు కలిగారు. తరచుగా యేకాదశి చేసేరోజులో తనకు తల్లిదండ్రులు భీమయ్య అనిపేరు పెట్టారు. కాని నాలుగు రాళ్ళు చేరినతరువాత తానే తన పేరును భీమేశ్వరరావుగా ఫిరాయించుకున్నాడు. అటువంటివాడు తన బొమ్మకొక్కలకు యెటువంటిపేరు పెడతాడు? సినిమా పిక్చర్ల పుస్తకాలన్నీ తెప్పించి అందులో ఉండేతారల పేర్లన్నీ యెడాపెడా తిరగేసి బోరేసి విరిచేశాడు. చిట చివరకు తన స్నేహితుల సలహామీద మొదటి కూతురికి రాజ్యం అని నామకరణం చేశాడు. తరువాత రెండవది కలిగింది. సరే, దాని పేరు స్వరాజ్యం అన్నాడు. కొన్నాళ్ళకుమళ్ళా ఆడపిల్లే కలిగింది. సామాన్యుడికైతేగా ఆడబొమ్మల భయం? లక్ష్మీ తాండవమాడుతోందాయెను తనయింటో! అందువల్ల మహానందంతో ఆ అమ్మాయిని సామ్రాజ్యం అని పిలిచాడు. రాజ్యం, స్వరాజ్యం, సామ్రాజ్యం! బాగానే కుదిరాయి అనుకున్నాడు. ముగురికి కాలక్రమేణా మూడు ముళ్ళుపడే ఉపాయం చూసి, వాళ్ళను ఒక యింటివాళ్ళనుచేశాడు.

అయితే అతన్ని పున్నామ నరకంలో పడకుండా చేసేమహానుభావు లెవరులేరా! లేకేం? ఉన్నారు యిద్దరు మొగరాయిళ్ళు, తరువాత కలిగినవారు. వారిలో మొదటి వాడి పేరు ప్రతాప్. కాని నామకరణం రోజున అమ్మమ్మలు, నాయనమ్మలుచేరి రెండవవాడి పేరె కొండవీటి చేంతాడంత సాగలాగేశారు. అందువల్ల వాడిపేరు పెరిగి పెరిగి చివరకు సీతారామాంజనేయ వేంకటగోపాల వీర వరజయప్రసాదతిలక్ అయింది. అందులో చివరి ముచ్చు భీమేశ్వరరావుగారు తమ శోభక్తికి చిహ్నంగా చేర్చిందీ! కాలచక్రం దిపావళిలో విష్ణుచక్రంలాగా గిరగిరతిరగసాగింది. మొత్తంమీద యేవో కొద్ది దండయాత్రలతోనే ప్రతాప్ మెల్లమెల్లగా వచ్చి బి. ఎ. లో పడ్డాడు. వాడు త్వరగా చేతికొస్తాడని, తనకేదో త్రవ్వి తలకెత్తుతాడని భీమయ్య యెన్నో కలలు గంటూఉండేవాడు. వాని మీద తనప్రేమంతా గుమ్మరిస్తూఉండేవాడు.

ఇక రెండవవాడే తనకు పచ్చి వెలక్కాయ అనిపించాడు. వాడు మొదటిఫారము యెల్లాగో మొదటి సంవత్సరమే దాటాడు. కాని అక్కడినుంచి కనిపట్టింది. రెండవ ఫారము రెండేండ్లు చదివాడు. మూడవ ఫారము మూడేండ్లయింది. అప్పుడు వాడు నాలుగవఫారం రెండవ యుద్ధంలో ఉన్నాడు. పైలెక్కప్రకారం భూమి సూర్యుడి చుట్టు నాలుగుసారు ప్రదక్షిణం చేస్తేనే గాని, వాడు ఆ యింట్లోంచి కదిలేటట్లు లేదు. వాడి పేరెత్తితే సరిచిట్లుబుస్సులాడుతూ ఉండేవాడు పట్టరాని ఉద్రేకంతో భీమయ్య. వాడు చదువుకంటే మొద్దు కాని

చిట్టా రామకృష్ణరావు

ఇంటిపనులకంటే ముందడుగు వేశేవాడు. ఒళ్ళు దాచుకోకుండా, యీవేళ ఆవేళ అని లేకుండా, యీపని ఆపని అనుకోకుండా, తల్లికి అన్నిపనులు చేసిపెట్టేవాడు. అందువల సహజంగా తల్లి కాంతమ్మకు వానిపైన మమకారం యెక్కువగాఉండేది. భీమయ్యకు యేసుడివల్లనో సిరిబాగా వంటపట్టిందేగాని సంస్కారమనేది యేకోశాన కలగలేదు. అందువల్ల అతనికి ఆ రెండవ వాని పనులేమీ నచ్చేవికావు. చవటపెద్దమ్మని మొద్దుదద్దమ్మని వాడికి బిరుదులు ప్రసాదించాడు.

ఎన్నో రాయబారాలమీద యెటకేలకు అమాంబాపతు అయిదు వేలు దాకా దక్షిణలాగి భీమయ్య మొదటివానికి వివాహం చేసేశాడు. పోతే, ఆ రెండవ ఘటం యెల్లాగైనా ఆ స్కూలుఫైనలులోనన్నా కాలు పెడతాడేమో మరొక పెద్ద పద్దుకొట్టవచ్చునని లొటలు వేస్తున్నాడు. కాని యేం లాభం? ముందువాడు ఆ నాలుగుగోడలగదిలోనుంచి కదిలితేగా! అయినా భీమయ్య ఆస్తి అట్టహాసము చూచి కొన్ని సంబంధాలు వస్తూ ఉండేవి. కాని విఘ్నేశ్వరుడి పెళ్ళికి అన్ని విఘ్నాలే అన్నట్లు, భీమయ్య రెండవ అమ్మాయి ఉండే స్వరాజ్యం, ఆమె చేరి సమయానికి పాకంచెడకొడుతూ ఉండేది. వచ్చిన పిల్లనల్లాకల్యపరీక్ష చేసి, కొట్టిపారేసేది. పోనీ యింతగా విమర్శించే తానేమైనా మహా అందాల రాణి అనుకుంటారేమో! సాధారణంగా కొందరు పగలుమాస్తే రాత్రి కలలోకి వస్తారు. కాని ఆమె మాత్రం రాత్రిమాస్తే పగలే కలలోకి వస్తుంది! ఆమెకు "పెండ్లికూతురు అంత పొడుగు ఉండకూడదు, అంత పొట్టి ఉండకూడదు. ముఖం అంత గుండ్రంగాను ఉండకూడదు, అంత కోలగాను ఉండకూడదు. జడ అంత బారుగాను ఉండకూడదు, అంత కురచగాను ఉండకూడదు. నడుము అంతలావు ఉండకూడదు, అంతసన్నము ఉండకూడదు. పెదవులు నవ్వినట్లూ ఉండకూడదు, యేడ్చినట్లూ ఉండకూడదు!" ఈ విధంగా ఆమె షరతులు సవరణలు రోజురోజుకి ద్వంద్వయుద్ధం చేస్తుంటే యెటువంటి అప్సరసలూ ఆమె దగ్గర నిలవలేక ఉఫ్ అని యెగిరిపోయేవాళ్లు! ఒక అమ్మాయి ఆపాదమస్తకము సాక్షాత్తు పోతపోసిన బంగారపు బొమ్మ. ఆ అమ్మాయి చిఱునవ్వు నవ్వి నప్పుడట యెడమబుగ్గ కింద చిన్నసొట్ట ఉన్నట్టు కొద్దిగా అనుమానం కలిగిందట! టట్, ఆపిల్ల తనకు నచ్చలేదు తెమ్మంది. మరొక అమ్మాయి తనతమ్ముడేదో అడగటంతోటే వెంటనే చలాకీగా జవాబు చెప్పలేదట! మనకు పనికిరాదు పొమ్మంది! ఒక విధంగా ఆ మహాతల్లికి పోలినవాడే భీమయ్యగారు కూడ. ఆయనకు మొదట్లో నోటిదురద యేదోకొద్దిగా అవగింజంతమాత్రమే ఉండేదికాని, క్రమక్రమంగా సంపద పెరిగినకొద్దీ అదికూడ పెరిగిపెరిగి పెద్ద గుమ్మడికాయంత అయి ఊరుకుంది!

ఒక రోజున భీమయ్య నోరు పారేసుకుంటూ తిలక్ మీద నిప్పులుతొక్కిన కోతిలాగా తెగ యెగురుతున్నాడు. అంతేకాక ఆ ఉద్రేకంలో తిలక్‌ను విసురుగా ఒక్క తన్ను తన్నాడు. మోకాలికి బలంగా దెబ్బ

★ భలే మేళం ★

తగలటంచేత కింద పడిపోయాడు తిలక్. తల్లివచ్చి లేపితే యెంతో కష్టంమీద లేచి కుడికాలు కుంటుతూ వంటింట్లోకి వెళ్లాడు. నిజానికి తాను తనయెడమచెయ్యి కొంచెం విసిరితే చాలు, భీమయ్య మూడుపాళ్లు పడి లేస్తాడు. కాని తిలక్ పల్లెత్తుమాట కూడ అనకుండా వెళ్లిపోయాడు. ఈ గొడవ విని రోడ్డుమీది వెడుతున్న ఒక సాహెబ్ గారు ఆగి, "ఏమిటండీ! భీమయ్ గారూ! ఇంట్లో యేదో గడిబిడీలో వున్నారు!" అని అడిగాడు. ఉన్న సంగతి చెపితే తనపెనిమిటికే మర్యాద భంగమని కాంతమ్మగారు వెంటనే వసారాలోకి వచ్చి, "ఏంలేదు సాయబు గారూ, వారికి కొంచెం సుస్తీగా ఉండటం చేత, పైత్యపుమాటలు మాట్లాడుతున్నారు" అని సమాధానంచెప్పి ఆయన్ని పంపించేసింది. ఆమె సమయస్ఫూర్తికి మెచ్చుకోలేదు సరికదా, భీమయ్య "ఏమే! నాకు జ్వరం రావాలని కోరుతున్నావ్!...... ఛీ, నిన్ను పెండ్లిచేసుకోవటమే అసలు పొరపాటైందే! నీ వసలు మా వంశానికే తగవే!" అంటూ, యింకా యేమేమో నోటికొచ్చినదల్లా వాగుతూ పిచ్చెత్తినట్లు మొరగటం మొదలెట్టాడు! ఆయన వంటయింటి యుగంధర వేషం చూసి యింట్లో అందరు నోటికి తాళాలేసుకుని ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు!

ఒకనాడు భీమయ్య యేదో తొందర పని మీద యాదుకుమించిన వేగంతో బజాకి గుండా సైకిలు తొక్కుతున్నాడు. ఒక మలుపు దగ్గిర అకస్మాత్తుగ ఒక ఒంటెద్దు బండి అతన్ని ఢీకొన్నది. సైకిలు కేమీ ముప్పం కలగలేదుగాని, అతను మాత్రం పోయి ప్రక్కనున్న మురుగుకాలువలో అమాంతంగా ఒక మొగ్గేశాడు. దానికి ఫలితంగా తన కుడిమోకాలు చిప్ప పక్కకు తొలిగింది! తక్షణం ఆబండిమీదనే అతన్ని ఆసుపత్రికి తీసికెళ్ళారు. కనీసం ఒకవారం రోజులైనా ఆసుపత్రిలో ఉండక తప్పదన్నాడు డాక్టరు. ఈవారంలోను పెద్దకొడుకు ప్రతాప్ ఆసుపత్రికి యే రెండు మూడు సార్లో చుటం చూపుగా వచ్చిపోయాడు. కాని తిలక్ మాత్రము తన ప్రక్కనే కూర్చుని రాత్రింబగళ్ళు ఆసుపత్రి వదలకుండా ఉండేవాడు. వీరిద్దరి ప్రవర్తనచూస్తే భీమయ్యకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. తాను కన్నుమూసుకుంటే సరి, తిలక్ మారుమాటాడకుండా కుంటుతూ వంటింట్లోకి వెళ్ళినదృశ్యం ప్రత్యక్షమయ్యేది! ఇదంతా అతని హృదయక్షేత్రంలో ఒక వింతైన సంక్షోభాన్ని కలిగింపసాగింది. అనుకున్న ప్రకారం ఆసుపత్రివారు వారం కాగానే భీమయ్యను విడుదలచేశారు. కాని అతనింకా బాగాలేచి నడిచే స్థితిలో లేడు. ఇంటిదగ్గర కూడ భీమయ్యకు ప్రతాప్ దర్శనం అరుదైపోయింది! ఎప్పుడు అతనికి తన పుస్తకాలేమో! తనచదువేమో! అంతే కాని తనకు తండ్రి విషయమేమీ పట్టినట్లే కనబడలేదు! ఎందుకు పనికిమాలిన వాడని తాను యెవడిని యింత కాలంనుంచి ద్వేషిస్తున్నాడో ఆ తిలక్ యింటిదగ్గర కూడ యిరవై నాలుగు గంటలు తనను అంటిపెట్టుకొని ఉండి తనకు మలమూత్రాల దగ్గరనుంచి యెత్తివేస్తూ అద్భుతమైన ఉపచారం చేస్తున్నాడు! భీమయ్యకిదంతా చాలా ఆశ్చర్యకరంగా కనపడింది.

ఇంతలో తనను చూడటానికి తన ముగ్గురు కూతుళ్ళు అల్లుళ్ళు వచ్చారు. తన అల్లుళ్ళేనా యెక్కడో దూరపువాళ్ళు కాక దగ్గిర బంధువర్గంలోవాళ్ళే. వాళ్ళు యేవేవో మంచి ఉద్యోగాలలోనే ఉన్నారు. ఒకనాడు భోజనాలదగర భీమయ్య తన పెద్దకొడుకు ప్రతాప్ చదువులో చాలా తెలివైనవాడనీ, మంచిగుండె నిబ్బరము ధైర్య సాహసాలు కలవాడని తన అల్లుళ్ళ హోదాకుతగినట్లుగా బడాయి చెప్పసాగాడు. అప్పుడు ప్రతాప్ కూడ ఆమాటలకింకా ఊతియిస్తూ, తాను బి.ఎ. కాగానే పోలీసుడిపారుమెంటులో చేరదలుచుకున్నాననీ, దొంగలన్నా దొంగలను పట్టటమన్నా తనకు మంచినీళ్ళ ప్రాయమని అల్లాచేరితే కనీసం పోలీసు సూపర్నెంటుగా

మనోహరమైన కేశములకు సులభమైన కిటుకు

తాతావారి
సుగంధిత కొబ్బరి తలనూనె
మరియు షాంపూ

ది తాతా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

హైనా రిటైరు కావచ్చునని కోతలు కోశాడు. అల్లుళ్ళు ముగ్గురు ముసిముసినవ్వులు విసురుతు మామగారి మాటలకి, బావగారి బడాయిలకి చాలా సంతోషించినట్లు నటించారు.

ఆ రాత్రి భీమయ్య మామూలు ప్రకారమే వసారాలో మంచంమీద నడుం వాల్చాడు. అతని ప్రక్కనే కింద పక్క వేసుకుని దగ్గరగా పడుకున్నాడు తిలక్. ప్రతాప్ కొంచెం సేపు పుస్తకాల ముందుగొణిగి మరోకమంచం మీద శయనించాడు. తనశయ్య నలంకరిస్తూ, “ఒరేయ్ అంజాయ్, మధ్యమధ్య నాన్నను పట్టుకుని లేవటానికి నీవు తంటాలు పడాలిసిందే సుమా. నన్ను మాత్రం నిద్రలేపావంటే ఊరుకోను జాగత్రి!” అంటూ హెచ్చరించాడు పట్టభద్రుడు కాబోయే అన్నగారు! ప్రతాప్ మహాశయుడు! ఆ మాటలకు లోలోన ఆశ్చర్యపోతూ నిద్రపోయాడు భీమయ్యకూడ. తక్కిన వాళ్ళంతా యింట్లో పడుకుని గుఱ్ఱులు కొడుతున్నారు.

గడియారం అప్పుడే పన్నెండు కొట్టింది. ఎటుచూచినా చిమ్మచీకటి. కట్టెదుట నున్న ముఖమైనా కనబడటంలేదు! గాఢనిద్రలో ఉన్న ప్రతాప్‌కి యెవరో హఠాత్తుగ తోసినట్లైంది. ప్రతాప్‌కళ్లు తెరిచి చూచాడు. అతనిగుండె ఝల్లుమన్నది. ఎవడో వ్యక్తి తనకు దగ్గరగా నిలుచుని తన రొమ్ముకు రివాల్వర్ గురిపెటాడు. నోరుమూసుకుని ముందు ఆ ఉంగరం యిలాయియ్యి! లేకపోతే నీప్రాణం దక్కదు! తెలిసిందా!' అని సైగలలో తనను బెదిరిస్తున్నాడు! అతనికి పై ప్రాణాలు పైననే పోయాయి! నోట మాటరాలేదు. నఖశిఖ పర్యంతం తాను గడగడ వణకసాగాడు. తన వేలికున్న ఉంగరం కాస్తా చకచకా తీసి వానిచేతిలో పెట్టాడు. 'ఇకనోరెత్తకుండా, దుప్పటి కప్పుకునిపడుకో. కదిలావా, దెబ్బకు చంపేస్తాను జాగర్త' అని మళ్లా బెదిరించాడు. ఆదొంగ ప్రతాప్ తూచా తప్పకుండా అతను చెప్పినట్లు చేశాడు. ఆనల్లని ముఖము, ఆ కోరమీసాలు, ఆ పత్తికాయ వంటిగుడ్లు, అన్నిటినీ మించిన ఆ రివాల్వరు, అతనినోరు నొక్కుకు పోయేటట్లు చేశాయి! ఆ దొంగ మెల్లగా భీమయ్యగొంతు మీద యెడమచేయి వేసి, పైకిలేవకుండా నొక్కిపట్టి, రివాల్వరు గొంతుకు గురిపెట్టాడు. 'ఇనప్పెటి తాళం చెవియిస్తావా లేదా? లేక దీన్ని పేల్చమన్నావా? చెప్పు,' అని గుడ్లురిమాడు. పైకి లేవలేక, మాట అనలేక భీమయ్య మంచంలోనే గిలగిల తన్నుకుంటున్నాడు. ఇంతలో తిలక్‌కు మెలుకువవచ్చింది. తిలక్ గభాలున లేచి తండ్రి గొంతుమీదనుంచి ఆ దొంగ చేతినివిసురుగా లాగేశాడు. తన తండ్రికి యేమాత్రము దెబ్బతగలకుండా వెంటనే అడ్డంగా చేతులుచాచి నుంచున్నాడు. తిలక్‌కీ దొంగకీ కాసేపు ద్వంద్వయుద్ధం జరిగింది. అడ్డంలేస్తావా? లేకపోతే కాల్చనా?' అని ఉరిమాడు దొంగ 'చేతనైతే నన్ను కాల్చు, అంతేకాని మా నాన్న మీద ఒక్క, నలుసైనా పడనియ్యను' అంటూ తిలక్‌దొంగతో పెనగసాగాడు. మళ్లా మరుక్షణంలోనే ఉన్నట్లుండి తటాలున యెగిరి రివాల్వరున్న దొంగచేతిని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. భీమయ్య నోట మాటరాక, పైకి లేవలేక, కొట్టుకుంటున్నాడు. ప్రతాప్ మెలుకువగా ఉండికూడా కదిలితే యెక్కడ యేమి ముప్పువస్తుందో అని దుప్పటి కప్పుకుని ముసుగుతన్ని పడుకున్నాడు!

ఇంతలో గస్తీ పోలీసు యీల వినబడింది. కనురెప్పపాటులోనే గస్తీ పోలీసు అక్కడికి వచ్చాడు. 'ఏమిటీ అల్లరిక్కడ?' అంటూ తనచేతిలోని లాంతరు ఎత్తి చూశాడు. 'ఎవరో దొంగండి, మమ్మల్ని చంపటానికివస్తే, మావాడు పట్టుకున్నాడు' అని జవాబిచ్చాడు భీమయ్య ధైర్యం తెచ్చుకుని. తిలక్ దొంగచేయిని మాత్రము విడువకుండా గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. ప్రతాప్ యింకా ధైర్యంచాలక కప్పుకున్న దుప్పటి మరింత గట్టిగా బిగించుకున్నాడు. ఆ పోలీసు లాంతరెత్తి ఆ దొంగమొహం చూసి, 'ఎవడో మొఖానికి బొగ్గు దట్టంగా పట్టించాడే! ఎవడవురానీవు?' అని గది

(55-వ పేజీ చూడండి)

చెరువు వద్ద

చిత్రకారుడు: శీలావీర్రాజు - రాజమండ్రి.

లూ ఆ ఊళ్లో 'మనోహర' అనే నాటకం ప్రదర్శించ నిశ్చయించుకొని అందుకు సన్నాహాలు పూర్తిచేశారు. దీనికి శ్రీ గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావు, శ్రీ కె. జగ్గయ్య మొదలగువారు పూనుకొని, సాటివారి సహకారం ఆకట్టుకువచ్చి కృషిచేస్తున్నారు.

"కళాశాల భవననిర్మాణానికి ఆరులక్షలు కావాలని అంచనా వేశారు. అందులో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు జరుపుకోవడానికి కట్టే సభామందిరానికి అరవై డెబ్భై వేలు కావాలి. ఈ నాటకంద్వారా ఈ మొత్తాన్ని సేకరించాలని మా సంకల్పం. ఇంత మొత్తం ధనాలు కావాలంటే, ఆంధ్ర ప్రజలంతా అభిమానంతో, ఉత్సాహంతో సహాకరించాలని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. కాబట్టి తెలుగు వారందరూ—ముఖ్యంగా గుంటూరుజిల్లా వారు లందరూ ఇందుకు పూర్తిదోహదం చేయాలని విజ్ఞప్తిచేస్తున్నాం" అని నిర్వాహకులు ఒకప్రకటన చేశారు. వారు: శ్రీయుతులు కె. జగ్గయ్య, గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావు, పెరుమాళ్ళు, పద్మనాభం, చిక్కాలి నేని రాధాకృష్ణమూర్తి రామకోటి, జి. వరలక్ష్మి, గిరిజ, ప్రమీల, సీత, లలితా రావు, కోదండపాణి, మాధవ పెద్ది సత్యం, పి. నాగేశ్వరరావు, పి. బి. శ్రీనివాస్, ఎస్. జానకి, స్వర్ణలత, జి. వెంకట్రావు.

నాటక ప్రదర్శనం ఏప్రిల్ 28వ తేదీ రాత్రి తెనాలిలో జరుగుతుంది.

* * *

పద్మశ్రీమంతికి జరిమానా

సినీనటి నర్గీస్‌కు బొంబాయి ప్రెసిడెన్సీ మాజస్ట్రేటు 25 రూపాయలు జరిమానా వేశారు. ఏణ్ణర్థం క్రితం ఒకనాడు, నర్గిస్ ఒక పోలీసు ఉద్యోగి విధి నిర్వహణను అసభ్యంగాను, దౌర్జన్యంగాను అటకాయించినట్లు ప్రాసిక్యూషన్ అభియోగం. గిర్గాంవ్ న్యాయస్థానంలో ఇది గత సంవత్సరం విచారణ జరుగుతూ ఉండగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అభియోగాన్ని ఉపసంహరించుకొంది. దరిమిలా, దీనికి అనుమతి ఇచ్చిన మేజస్ట్రేటు, అభియోగాన్ని సాకల్యంగా పరిశీలించలేదన్న కారణంపై, పునర్విచారణ జరగాలని హైకోర్టు ఆదేశించింది. ఇపుడు మేజస్ట్రేటు శ్రీ ఎం. నేమాజీ పాతిక రూపాయలు జరిమానా వేశారు.

* * *

భలే మేళం!

(11-వ పేజీ తరువాయి)

మాడు. పోలీసు రెండుమూడుసార్లు అడిగేదాకా యేమీమాట్లాడక చివరికి, 'నాపేరు శేఖర్' అన్నాడు దొంగ.

పోలీసు: ఏమిటి! దొంగవైనా మంచి నాజూకైనపేరే పెట్టుకున్నావే! అయితే మీ ఊరు?

దొంగ: ప్రస్తుతం యీ ఊరే.

పోలీసు: ఊఁ! అల్లాగా! చమత్కారం కూడా తెలిసే నీకు! అయితే అసలూరు?

దొంగ: అసలూరు, రేపల్లె.

భీమయ్య: ఇంటిపేరు?

దొంగ: కురుగంటి.

తిలక్: కాదండీ పోలీస్‌గారూ, ఇది మా బావగారి పేరండి. వీడెవడో ఆయన పేరుచెప్పి తప్పించుకు పోవాలని చూస్తున్నాడు. మీరుబాగా విచారించాలండి.

"ఏదీ, మరోకసారి వానిముఖం చూడనివ్వండి" అంటు లాంతరెత్తాడు పోలీసు. ఇంతలోనే దొంగ తలపాగాతీసేసి, మీసం లాగిపారేశాడు. ముఖం చేత్తో తుడుచుకుని చిరునవ్వుతో నుంచున్నాడు. చూస్తే నిజంగా తన పెద్దబావగారే ఆ దొంగ! "ఏమిటిది బావా!" అన్నాడు ఆశ్చర్యంతో తిలక్. భీమయ్య యేమీ మాట్లాడలేక నిశ్చేష్టుడైనాడు. ఇంతలో ఆ సందడికి మెలకువవచ్చి యింట్లోంచి రాజ్యలక్ష్మియు, తల్లి కాంతమ్మ గబగబ అక్కడికొచ్చారు. కాని ప్రతాప్ మాత్రము యింకా ముసుగులోంచి బయటికి రాలేదు!

"మీరు సమయానికి వచ్చారు కాబట్టి త్వరగా తేలిపోయింది. మా అల్లుడిగారి నాటకం. మీసహాయానికి చాలా కృతజ్ఞణి అన్నాడు భీమయ్య.

"అల్లాకాదు. మీ అల్లుడైతే మాత్రం యేమండీ? అర్ధరాత్రివేళ యీ దొంగవేష మేమిటి? ఈ రివాల్వరేమిటి? ఇదంతా అనుమానంగా ఉంది. ఆయనను పోలీసు స్టేషనుకు తీసుకెళ్లాలిసిందే యిప్పుడు" అని గర్జించాడు పోలీసు.

"ఎందుకండీ తీసికెళ్లటం? మేం కేసుపెడితేగదా?" అని అందుకుంది స్వరాజ్యం.

"మీరు కేసుపెట్ట నక్కరలేదు," అని నొక్కి వక్కాణించాడు పోలీసు. ఇక ఉపాయంగా ఆ పోలీసును సమాధానపరచి పంపుదామని, "మీరు కొత్తగా వచ్చారా అండీ? మిమ్మల్ని మనఊరిలో యిదివరకెప్పుడూ చూచినట్లు జ్ఞాపకం లేదే!" అన్నాడు భీమయ్య.

"హుఁ! చాలా సార్లు చూశారు!" అన్నాడు పోలీసు.

"లేదే!" అని భీమయ్య అందుకున్నాడు.

"లేకేం?" అంటూ తన తలపైనున్న టర్కీటోపీ తీసేసి, గడ్డం విప్పేశాడు పోలీసు. అందరు ఫక్కున నవ్వారు.

"ఏమిటిది! బావగార్లిద్దరు కలిసి యీ నాటకమాడారే!" అన్నాడు తిలక్.

"హుఁ! ఇద్దరమే యేం కర్మం ముగ్గురం ఉండగా!" అన్నాడు పెద్దబావగారు.

"ఏడీ మూడోబావ?" అన్నాడు తిలక్.

"అడుగో, యీ సందడి విని బయటినుంచి యెవరూ రాకుండా సింహద్వారం దగ్గర కాపలా ఉన్నాడు. రావయ్యా తమ్ముడూ! అన్నాడు రెండవ బావగారు.

చిరునవ్వు నవ్వుకుంటూ మెల్లగా మూడవ బావగారు కూడ అక్కడికొచ్చారు.

"అమ్మ దొంగల్లారా! హాలులో పడుకున్నట్లే పడుకుని ఈదొంగనాటక మాడారు" అంది రాజ్యం.

"ఆడకేం చేస్తాం? మామగారి మాటలు మామగారి బడాయిలు యెంతవరకు నిజమో చూద్దామనే ఈ నాటకమాడాం! ఇదుగో ప్రతాప్ ఉంగరం, దొంగిలించాం." అన్నాడు పెద్ద బావగారు.

'ఇదంతా నిజంగా దొంగ నాటకమేనని నాకిదివరకే తెలుసు. అందుకనే నా ఉంగరము ధైర్యంగా యిచ్చి ఊరుకున్నాను!" అన్నాడు ప్రతాప్ ముసుగు తీయటానికి సిగ్గుపడుతూ.

"ఆహా! ఏమి ప్రతాపమండీ! బావగారు! నిజంగా యివాళ మీకు మేము వీరప్రతాప్ అని బిరుదిస్తున్నాం!" అన్నాడు మూడవ బావగారు.

"అయితే చిన్నప్పటి నాటకాలు ఇంకా మరిచిపోలేదన్నమాట అల్లుళ్లు!" అంది కాంతమ్మగారు.

"మీకే కాకీగుడ్డలు యీ రివాల్వరు యిందుకు ఉపయోగించా యన్నమాట యివాళ్ల!" అంది స్వరాజ్యం.

"ఎంత నాటక మాడారు" అంది సామ్రాజ్యం.

"బాగానే ఉంది అల్లుళ్ల అఘాయిత్యం!" అంది రాజ్యం.

"భావగారి భడాయి బాగాలేదు?" అని అందుకున్నాడు పెద్దల్లుడు.

"దొంగలున్నారు జాగర్త!" అని ముగింపు చేశాడు తిలక్.

"భలే మేళాం! అందరు నాకు తగినవాళ్లే దొరికారు!" అని లోలోన అనుకుంటూ భీమయ్య మళ్లా నడుం వాల్చాడు.

అందరు నవ్వుకుంటూ ఎవరి స్థానాలకు వారువెళ్ళారు. రాత్రంతా యేవేవో దొంగల కబుర్లు, దొరల కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, తెల్లవారుజామున మళ్ళా ఒళ్లు మరచి నిద్రపోయారు. ★